

Od Wolnego Państwa Irlandzkiego do Republiki Irlandii

Wojna Domowa zakończyła się w 1923 roku. To najbardziej bolesny moment irlandzkiej historii kiedy po dwóch stronach barykady stanęli przyjaciele, członkowie rodzin. Po zawieszeniu broni nastąpiły aresztowania, w więzieniach doszło do strajku głodowego uwięzionych przeciwników Traktatu który miał wymusić na władzach zwolnienia, ale więźniowie opuścili w większości więzienia dopiero w 1924 roku.

Kraj był zmęczony wojną. Sytuacja ekonomiczna wyspy była zła. Do tego dochodził jeszcze podział wyspy. Wolne Państwo Irlandzkie tworzyło 26 hrabstw, Irlandię Północną 6. W 1925 roku swój raport ogłosiła komisja graniczna. Był on dla Irlandczyków wielkim rozczarowaniem, sprawy przyłączenia sześciu hrabstw do Irlandii w ogóle nie podjęto. W 1932 roku parlament Irlandii Północnej wprowadził się do nowo wybudowanego budynku – Stormontu na przedmieściach Belfastu. Jeszcze bardziej zaznaczyło oddzielenie obu części wyspy.

Eamon de Valera założył w 1926 roku partię Fianna Fáil (Żołnierze Losu), która do dzisiaj funkcjonuje na scenie politycznej Irlandii. W 1932 roku partia ta stworzyła swój pierwszy rząd. Jednocześnie pomiędzy Irlandią, a Wielką Brytanią wybuchła nowa wojna – tym razem ekonomiczna. Rząd de Valery odmówił spłacania sporego długu wobec Wielkiej Brytanii, odmówił także składania przysięgi na wierność królowi. W efekcie rząd brytyjski nałożył wysokie cła na produkty irlandzkie, a Irlandczycy nałożyli wysokie cła na produkty brytyjskie i tak zaczęła się ekonomiczna przepychanka. Nikt na tym specjalnie nie skorzystał, a gospodarka irlandzka była w opłakanym stanie. Widząc, że gospodarczo jest to wyniszczające dla obu stron, rządy obu państw podpisały porozumienie. Brytyjczycy oddali Irlandii władzę nad trzema portami, które dotychczas kontrolowali. W zamian za to Irlandia miała spłacić tylko część długu.

W 1937 roku zmieniona nazwę państwa - zniknęło Wolne Państwo Irlandzkie, a pojawiła się Éire czyli Irlandia. Wprowadzono także nową konstytucję uniezależniającą wyspę od Wielkiej Brytanii.

Éire postanowiła być krajem neutralnym, dlatego wyspa nie była zaangażowana w działania na frontach II Wojny Światowej. W czasie wojny na terenie Irlandii powstawały jednak obozy internowania, w których przebywali żołnierze obu walczących stron (np. piloci samolotów, które rozbiły się na terenie Państwa Irlandzkiego). W kraju wprowadzono także stan podwyższonej gotowości wojskowej tzw. „The Emergency”. Wojsko prowadziło obserwację irlandzkich wybrzeży. Irlandia ucierpiała w czasie niemieckich nalotów lotniczych, kilkakrotnie bomby spadły na Dublin i wschodnich hrabstwa Irlandii. Po II Wojnie Światowej oddzielenie od Wielkiej Brytanii było coraz bardziej widoczne, w **1949 roku zniknęła nazwa Éire, a pojawiła się Republika Irlandii**. Tym samym spełniły się słowa Collinsa, że Traktat z 1921 roku był tylko krokiem do odzyskaniem pełnej niepodległości.

w 1959 roku Eamon de Valera został prezydentem Republiki Irlandii i sprawował ten urząd do roku 1973 przez dwie kadencje. Wcześniej był także premierem Republiki.

Ważne wydarzenia z tego okresu w dziejach Irlandii? Jest ich kilka:

- w 1955 roku Irlandia została przyjęta do Organizacji Narodów Zjednoczonych, od tego momentu wojsko irlandzkie aktywnie działa w wielu misjach pokojowych i stabilizacyjnych na całym świecie, do dzisiaj
- w 1973 roku została członkiem organizacji nazywanej EWG – Europejska Wspólnota Gospodarcza, przodka dzisiejszej Unii Europejskiej
- w 1940 roku z lotniska w Dublinie odleciał pierwszy samolot założonych w 1926 roku irlandzkich linii lotniczych Aer Lingus z charakterystyczną trójlistną koniczynką na ogonie.

Irlandia zachowując swój urok i bogatą kulturę wkracza z rozpędem w nowe czasy, kiedy niewielki kraj stawiać się będzie za wzór gospodarczego sukcesu.

Jednocześnie kultura Zielonej Wyspy, muzyka, taniec dzięki telewizji i radiu podbije świat.